

در ذکر برخی از مطالب لازمه

حضرت عبدالبهاء، حضرت ولی امر الله

اصلی فارسی

کتاب گنجینه حدود و احکام باب شصت و چهارم - فصل چهارم -
صفحه 424

فصل چهارم

در ذکر برخی از مطالب لازمه

اول - بموجب نصوص صریحه که در توقیعات مبارکه حضرت ولی امر الله جلّ سلطانه نازل یوم صعود حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه که یوم ششم قوس است از ایام مخصوصه محسوبست نه از ایام محرّمه.

دوم - زیارتنامه مبارکه که راجع بجمال اقدس ابهی و حضرت ربّ اعلیّ جلّ جلالهما است که باید در لیله صعود هر یک تلاوت شود. (صورت زیارتنامه با اعراب در کتاب تسبیح و تهلیل مندرج است، مراجعه فرمایند.)

حضرت ولی امر الله جلّ سلطانه در لوح سرخاب باس آفتابی عضو محفل روحانی بمبئی میفرمایند قوله العزیز: "راجع بتلاوت زیارتنامه فرمودند بنویس منحصر بحضرت اعلی و جمالبارک است. اجتماع یاران در لیله صعود هر یک لازم و واجب مگر لیله صعود حضرت ورقه علیا."

سوم - حضرت ولی امر الله جلّ سلطانه در لوح جناب بدیع الله آگاه آباءه میفرمایند قوله الاحلی: "پوشیدن لباس سیاه در ایام مخصوصه احزان امر اجباری نبوده و نیست ولی مستحبّ است. و در این مقام رجال و نساء مساویند ترجیح و امتیازی نه."

ORIGINAL

چهارم - تاریخ وقایع این ظهور بحساب شمسی است و آنچه از وقایع قمری بوده بسال شمسی تبدیل خواهد شد مگر اول و دوم محرم .

حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در لوح همدان جناب آقا شیخ محسن میفرماید قوله تعالی: "اما تواریخ این ظهور اعظم بعضی شمسی است و بعضی قمری. عید رضوان و عید نوروز و ليله صعود شمسی است ولی عیدین مبارکین بصریح کتاب توأم است و این جز بحساب قمری محقق نگردد. و در ایام مبارک بعثت حضرت اعلی روحی له الفداء و شهادت حضرت نقطه اولی بحساب قمری گرفته میشد ولی صریح کتاب اقدس نه. "

و در لوح مرحوم میرزا قابل آبا ده میفرماید قوله العزیز: "در خصوص روز مبعث حضرت اعلی روحی له الفداء مرقوم نموده بودید در سؤال و جواب مندرج یوم کمال از شهر عظمت واقع و یوم شهادت در یوم سلطان از شهر رحمة واقع. این نصّ قاطع است و نصوص قاطعه را هیچ امری معارضه ننماید. بعد چنین خواهد شد ولی چون در ایام مبارک این دو یوم مقدّس در پنجم جمادی الاولی و بیست و هشتم شعبان گرفته می شد و در ساحت اقدس احباء حاضر شده یوم بعثت را اظهار سرور میفرمودند و یوم شهادت را اظهار حزن و تأثیر شدید از شمایل مبارک ظاهر لهذا ما نیز الی الآن این دو یوم را در این دو تاریخ میگیریم. ولی آنچه منصوص است بعد مجری می شود ... در خصوص یومین مولدین نصّ در یوم اول و یوم ثانی محرم وارد شده است .

در لوح جناب هائی نجف آبادی: "رابع - در خصوص یوم بعثت حضرت نقطه اولی روح ما سواه فداه که بحساب قمری در پنجم جمادی الاولی و یوم شهادت که در ۲۸ شعبان گرفته میشود آیا سزاوار و جائز است که اولی در شهر عظمت و ثانی در شهر رحمت از شهر امریه گرفته شود یا نه؟ فرمودند این نیز به نصّ صریح راجع به بیت عدل اعظم است."

پنجم - حضرت ولیّ امرالله جلّ سلطانه در لوح محفل مقدّس روحانی طهران میفرماید قوله الاحلی: "جشن مولود و ایام اعیاد منصوصه مختصّ بجمالقدم و حضرت اعلی و حضرت عبدالبهاء جواهر الارواح لرمسهم الاطهر فدا است. و اما برای ما عدا هم ذکر یوم مخصوص و جشن مولود و غیره بهیچوجه جائز نه . لهذا ایام فرح و سرور و اوقات جشن و حبور منحصر بآنمطالع و مظاهر قدسیّه مبارک است و رضایت و سرور این عبد در آنست. طبقا بآنچه ذکر میشود مجری گردد حسب الامر مبارک مرقوم گردید. رجب ۱۳۴۸ مطابق ۳۰ دسامبر ۱۹۲۹."

این توفیق مبارک در ورقه اخبار امری طهران شماره نهم مورّخه آذر ماه ۱۳۰۸ مطابق دسامبر ۱۹۲۹ و شهر القول سنه ۸۶ بیانی منتشر گردیده است.

ششم - در خصوص یوم تعطیل بهائی در ایام هفته در لوح استاد علی نَخَّار طهران از قلم مبارک حضرت
عبدالبهاء جلّ ثنائه نازل شده قوله العزیز: "یوم راحت در این دور روز جمعه است و علیک البهاء الأبهی . عع"